

FOAIE PAROHIALĂ

25 - 31 mai 2025

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Înălțarea la Cer a Domnului Isus Cristos
joi, 29 mai 2025; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

Tu ești Lumina cea veșnică, Lumina înțelepciunii, care vorbind prin intermediul corpului, face cunoscut oamenilor: «Eu sunt lumina lumii; cine vine după Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.»

Dacă mă conduc după soarele pământesc, aș face orice, ca să nu-l părăsesc, dar iată, că el însuși mă abandonează, îndemnat să-și îndeplinească rotația sa zilnică în jurul pământului, precum i-a fost rânduită lui. Dar Tu, Domnul nostru, Isus Cristos, îi sprijini pe toți cu puterea înțelepciunii Tale. Dumnezeu meu, Tu, Te afli pretutindeni cu totul, iar dacă eu mă îndepărtez de Tine, Tu, Soarele îndurării nu apui niciodată pentru mine.

O, Doamne, aprinde în mine dorința luminii. Tu vezi această dorință, fiecare dorință a mea este clară înaintea Ta. Nici o teamă de-a mea nu este ascunsă față de Tine. Cine poate, să vadă această dorință dacă nu Tu, o Dumnezeu meu? Încotro să mă îndrept, dacă nu spre Tine, pentru a Te avea pe Tine? Fă, ca această mare dorință să lărgească sufletul meu, să meargă înaintea și el să fie pregătit cât mai bine, pentru a cuprinde ceea, ce ochiul nu vede, și urechea nu aude, și ceea ce inima omului nu gustă! Amin.

(După Sfântul Augustin)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cătălin Scurt, Gheorghe Cheregi și Lăcrimioara Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Mărturisitori ai Luminii

Apa revine și astăzi în evanghelia după Ioan. Aceeași apă în care se cufundă Isus pentru a primi botezul lui Ioan, aceeași de la nunta din Cana sau din scăldătoarea Vitezda, o regăsim și astăzi ca semn al renașterii, al reînnoirii și în fond al unei noi creații. Apa revine constant în ce-a de-a patra evanghelie pentru a ne aduce aminte că în Isus nu ne întâlnim doar cu un mare prooroc, cu un mare taumaturg, ci cu însuși Fiul lui Dumnezeu, care ne dăruiește o viață cu totul nouă. Ingredientele vindecării de astăzi sunt mai mult decât explicate în acest sens: noroiul care unge ochii orbului este făcut din pământ și salivă, acel pământ folosit drept plămadă pentru Adam, și saliva care conține, în simbologia ebraică, spiritul persoanei. Pământul, spiritul și apa din scăldătoarea Siloamului ne indică o adevărată nouă creație. De fapt valențele noutății persoanei sunt atât de bine redată de reacția cunoscuților lui care nu-l mai recunosc: pentru ei este un altul, chiar dacă seamănă întrucâtva cu cel de dinainte.

Adevărata luptă începe de acum înainte, fiindcă recăpătarea vederii nu reprezintă decât primul pas înspre lumină. Omul nostru a perceput lumina pe care o percep și ceilalți, dar și ceva în plus: lumina lumii, pe Cristos Fiul lui Dumnezeu. Încă nu-l cunoaște, pentru moment este doar „omul care se numește Isus”. Progresiv însă, repetând precum o litanie istoria vindecării sale, adevărata Lumină prinde tot mai mult contur în sufletul său și această Lumină vedește întunericul din mințile celor care-l interoghează încontinuu.

Viața noastră este angrenată în același fel de luptă între două tipuri de lumină: cea a ratiunii umane și lumina lui Dumnezeu. Rațiunea, atunci când se pretinde autonomă, ar dori să circumscrie, să înțeleagă și să explice absolut tot ceea ce există, însă ea poate merge doar până la un punct, deoarece este limitată. Dincolo de acest punct există două atitudini. Cea a orbului vindecat, care își dă seama că i s-a întâmplat ceva dincolo de înțelegerea lui și se deschide de aceea umil în fața misterului, înțelegând prin credință. Cealaltă atitudine este reprezentată de reacția fariseilor care încearcă să elimine ceea ce nu pricep și nu intră în schemele lor. Împreună cu fariseii sunt și alții, din păcate chiar și părinții celui vindecat, care fac un pas în spate și îl abandonează astfel într-un mod subtil spunând fariseilor: „noi nu știm ce s-a întâmplat, întrebați-l pe el”.

Avem și noi de dus aceeași luptă și aceeași mărturie. Este mare tentația de a ne pleca în fața fariseilor de astăzi, pentru a fi acceptați, pentru a fi tolerați. Pentru a nu fi alungați din Sinagoga acestei lumi. În acest caz însă, cum l-am mai putea privi în ochi pe Cel ce ne-a dăruit nu doar lumina ochilor ci și lumina veșnică, cea fără de apus? Fiți așadar curajoși și mărturișiți plini de încredere darul primit! Închinați-vă nu în fața mai marilor acestei lumi, ci în fața Celui care ne întărește cu prezența Lui nu doar în această viață ci și dincolo de ea, fiindcă lumea și lumina cea materială vor trece, însă noi, fii ai Luminii celei neînserate, suntem meniți veșniciei!

PSS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla